

➤ CUGETĂRI ȘI AFORISME

- O maximă adevărată nu poate fi inventată ci doar descoperită.
- Întâmplarea e magul vieții.
- În țara în care sunt mai multe lichele decât oameni cumsecade, prefer să am mai mulți dușmani decât prieteni.
- A fi zgârcit în cuvinte și risipitor în idei – iată cheia perfecțiunii literare.
- Urcând spre perfecțiune nu se pot sări câte două trepte.
- Acela care vrea să moară – nu merită să trăiască. Viața este cel mai minunat dar cu care Natura a înzestrat materia moartă. Cine nu știe să prețuiască acest dar, nu merită să se bucure de el.
- Întunericul e frate bun cu vidul: simbioza lor din capul proștilor e cea mai bună dovadă.
- Aș vrea să am colaboratori care să mă ajute cu nădejde și optimism, pentru ca să-mi pot permite să mă îndoiesc de exactitatea lucrărilor mele.
- Una din cele mai de seamă calități ale unui bărbat este - să știe să-și ascundă sentimentele.....iar ale unei femei – să știe să i-le ghicească.
- Adevărul nu este determinat de numărul acelor care îl cunosc. Puterea de afirmare a lui depinde însă de acest număr.
- E totuna dacă te vinzi scump sau ieftin căci rămâi vândut și după ce te-ai răscumpărat.
- Niciodată nu mi-a fost silă să intru în gunoi ca să aflu cauza lui și să o pot înlătura.

- Nici binele și nici răul nu pot dispărea după cum nu pot exista exclusiv fiindcă unul poartă în sine germele celuilalt.
- Una din cele mai mari taxe este cea de divorț. De această dată statul a știut să aprecieze mai bine prețul libertății.
- Poate oare miopia intelectuală să scuze ignoranța ? Nu, ea poate cel mult să o explice.
- Impersonal este – în ultima analiză – imoral.
- Niciodată nu am învățat numai pentru ca să știu ci pentru ca să pot.
- E ușor să fi „tare” când ești nesimțitor. Aparența de tărie nu te costă decât puțină artă dramatică.
- Nu trebuie să ezităm niciodată când, în dorința de a crea valori noi pentru societate, trebuie să supunem unei reexaminări critice toate concepțiile noastre, înrădăcinate în conștiință, dogmatizate prin acceptarea fără reevaluare din generație în generație.
- Iubirea este un favor ce nu poate fi obținut prin protecție (În sfârșit !).
- Decât o inimă de piatră mai bine una împietrită fiindcă are un conținut mai bogat.
- Un gânditor lipsit de îndoială e ca un măturător orb: el nu vede dacă a curățat într-adevăr strada. *Îndoiala fecundează simțul critic și constituie temelia certitudinii.*
- Aș vrea să văd în fiecare femeie ceea ce, de fapt, trebuie să fie: o justificare a existenței bărbatului.
- .....și în fiecare bărbat – o justificare a ideii de mai înainte.

- Un adevăr este cu atât mai mare cu cât în formularea lui sunt cuprinse mai multe limite.
- Omul, ca produs al naturii, reprezintă culmea negării ei.
- Viitorul aparține acelei societăți ai cărei membri vor înțelege sensul filogenetic al iubirii și vor putea iubi în acest sens.
- Încrederea în victorie mărește randamentul de transformare al forței și energiei potențiale în cea efectivă.
- Când realizarea dorințelor depinde de eforturi străine, sensul vieții dispare.
- Cel mai greu e drumul drept.
- Când știi că ai dreptate – suporti mai ușor consecințele sincerității tale.
- Atitudinea femeii față de bărbat poate fi rezumată la expresia: „Fă-mă să mă apăr”.
- În natură nu se întâmplă nimic „pentru ca..”, totul are loc „pentru că...”.
- O maximă se naște din noianul de gânduri ca un cristal într-o soluție.
- Femeii îi revine rolul principal în aplicarea selecției naturale la om.
- Prețuiesc îndemânarea pentru că îi cunosc prețul și valoarea.
- Cine se teme de întrebări are convingeri șubrede.
- Inteligența nu se poate rezuma numai la adâncirea percepției lumii. Ea trebuie să aibă și o componentă creatoare.
- Mediocritatea e cel mai mare dușman al progresului.
- În fiecare treaptă e o parte din sfârșitul scării.
- Când iubirea pare prea multă – ea, de fapt, nu mai există.

- Vocația e domeniul în care omul nu admite compromisuri (În acest fel poate fi recunoscută).
- Nepriceperea ascultătorilor este consolarea supremă a unor compozitori.
- Căsătoria este o insultă adusă iubirii.
- Omul nu există pentru ar fi nevoie de el.
- Viața nu are un scop general ci unul restrâns: viața.
- Apreciem importanța lucrurilor în raport cu dependența noastră față de ele.
- Cu cât se împruținează ai mei cu atât mă simt eu mai al tuturor.
- Diferența naște invidia, apoi ura. Aceasta este o garanție sigură că ura și invidia nu vor dispărea niciodată.
- Plânsul încearcă în zădar să descarce ceea ce afecțiunea a încărcat.
- Când o femeie se eliberează de tot ceea ce o îndeamnă la ipocrizie și minciună – ea înfăptuiește un act revoluționar.
- Expunerea de motive ascunde deseori necunoașterea legităților.
- Copiii își condamnă părinții oricum ar fi aceștia. Ei încep să-i înțeleagă retroactiv, atunci când, în general, părinții nu mai au nevoie de aceasta.
- Creativitatea nu are limite exterioare.
- Nu poți câștiga totul dacă nu știi să sacrifici totul.
- A considera astăzi că „onoarea” femeii sporește prin căsătorie, înseamnă a insulta femeia.
- Întotdeauna m-a iritat ipocrizia naturală a fecioriei.
- Cine iubește libertatea mai presus de orice nu poate cădea prada unui viciu fiindcă și viciul e o formă a tiraniei.

- Cea mai perenă doctrină socială este aceea a cărei esență constă în permanentă renunțare la principiile sale.
- A confunda fericirea cu atingerea scopului propus este o eroare la fel de mare ca și a pune pe același plan rafinamentul gurmandului cu starea de sațietate.
- Omul reprezintă reacția negativă a naturii.
- Ieșirea din criza de suprapopulație a globului va constitui prima verificare a capacității speciei umane de a se automodela, depășind condiția animală. Până în prezent așa ceva nu se întrezărește.
- Una din trăsăturile fundamentale și definitorii ale vieții este negarea cauzalității prin scop.
- Existența scopului constituie o justificare a vieții. De aceea produce o stare de fericire.
- Pentru fiecare membru de partid, gata să se sacrifice pentru cauză, există alți o sută de membri de partid gata să-l sacrifice pentru ea.
- Haosul poate fi definit și ca o ordine făcută după o infinitate de criterii.
- În limbaj termodinamic, ordinea făcută după o infinitate de criterii maximizează entropia sistemului.
- Știința este intolerantă numai față de ignoranță.
- Trebuie să trăim astfel încât să conferim noțiunii de OM calitatea de titlu.
- În fața necunoscutului nu am simțit niciodată nevoia de recurge la credință religioasă.
- Curiozitatea și credința religioasă sunt incompatibile.

- O convingere ce nu a avut perioada sa de îndoială e ca o arhitectură lipsită de structura de rezistență.
- Scopul principal al sindicatelor ar fi acela de a milita pentru o societate în care să nu mai fie nevoie de ele. Acesta e paradoxul sindicalismului care îngrozește și revoltă (nemărturisit) pe orice lider sindical.
- Dogmatic este acela care își sprijină demersurile nu pe o argumentare logică ci pe invocarea unor percepte dintr-o doctrină oarecare.
- Un semidoct se caracterizează nu atât prin volumul de cunoștințe cât prin atitudinea pe care o are în raport cu ele.
- Între „nebunia” verticalității și „înțelepciunea” capului plecat eu o aleg întotdeauna pe prima.
- Prețul demnității este întotdeauna mai mare decât răsplata umilinței. Dar merită dacă vrei să te simți om.
- Când oamenii nu pricep de ce trebuie să facă un anumit lucru fă-i să-l facă în numele a ceva în care cred. A crede e întotdeauna mai ușor decât a înțelege.
- La baza tuturor credințelor stă și comoditatea mentală.
- Aș prefera să ajung în iad (dacă ar exista!) decât să petrec o veșnicie printre cei săraci cu duhul.
- Religiiile = superstiții mai elaborate.
- Istoria a fost mereu un instrument al politicii prezentului.
- Faptul că cineva vorbește cu convingere nu însemnează că are și dreptate sau că spune adevărul.

- Eu respect convingerile oamenilor dar nu neapărat și obiectul acestora.
- De ce studiez și învăț mereu? Ca să pot răspunde la întrebările pe care mi le tot pun.
- La crepusculul vieții am realizat că mulți oameni s-au înghesuit să trăiască confortabil în umbra mea. Nu-mi vine să cred că am fost în stare să arunc o umbră atât de mare.
- Toleranța este atitudinea autoimpusă pentru a putea suporta reacțiile afective provocate de diferențe.
- Incertitudinile pot fi generatoare de superstiții și – în ultima analiză - de credințe religioase.
- Nu mă simt egal nici măcar cu mine însumi.
- Cel ce nu știe dar nu e prost, îl crede pe cel care știe. Dacă e și prost – nu-l va crede. Ferește de ignorantul prost.
- Știința nu poate crea o conduită în viață dar poate ajuta la conturarea unei conduite, în funcție și de alte criterii.
- În sistemul capitalist al economiei de piață nu se va putea face niciodată o analiză economică reală: costurile calității vieții nu intră în ecuațiile economice ale sistemului capitalist.